

Chương 70

Gunther Glick và Chinita Macri đang ở trong chiếc xe hòm của hãng BBC tại quảng trường Popolo. Họ đến đây ngay sau đội xe Alfa Romeo, và vừa kịp để chứng kiến một chuỗi sự kiện cực kỳ khác thường. Chưa biết những gì trông thấy có ý nghĩa gì, nhưng Chinita vẫn bật máy quay.

Vừa đến nơi, lập tức Chinita và Glick trông thấy một đội thanh niên trẻ lao ra từ bốn chiếc xe đỗ quanh nhà thờ, còn giương súng ống. Một người đàn ông đã luống tuổi, vẻ răn rỏi, dẫn một đội qua cửa chính vào trong nhà thờ. Họ lấy súng phá tan khoá cửa. Macri không nghe thấy gì, cô đoán súng của họ có lắp bộ phận giảm thanh. Rồi những người lính vào bên trong.

Chinita đề nghị ngồi im trong xe để quay phim. Suy cho cùng thì súng vẫn là súng, và lại ngồi đây cũng có thể quan sát rất tốt. Glick cũng không có ý kiến gì. Lúc này, bên kia quảng trường, người đi ra đi vào tấp nập, gọi nhau ý ới.

Chinita điều chỉnh ống kính để theo sát một toán lính đang sục sạo xung quanh nhà thờ. Tất cả bọn họ, dù đang mặc quần áo dân sự, đều di chuyển với sự chuẩn xác của cánh nhà binh.

- Theo anh thì họ là ai? - cô hỏi.

- Tôi làm thế quái nào mà biết được. - Glick ngồi như mọc rễ trên ghế. - Quay được hết đấy chứ?

- Không sót chút nào.

Glick tỏ vẻ tự mãn:

- Giờ cô còn muốn về đợi tin Giáo hoàng nữa không nào?

Chinita không biết nói gì. Chắc chắn ở đây đang có chuyện, nhưng cô đã hoạt động trong lĩnh vực báo chí lâu năm, và biết rằng nhiều sự kiện trông có vẻ hấp dẫn nhưng thực ra lại chẳng gây ấn tượng gì.

- Chưa có gì chắc chắn cả. Rất có thể những anh chàng này cũng nhận được cùng một cú gọi giống như chúng ta và đang kiểm tra thôi. - Cô đáp. - Biết đâu chỉ là báo động giả.

Glick chộp lấy cánh tay cô:

- Kia kia! Chú ý! - Anh ta chỉ về phía nhà thờ.

Chinita xoay máy về hướng đó.

- Xin chào anh bạn. - Cô vừa căn tâm hình vào đúng người đàn ông mới. Từ trong nhà thờ bước ra.

- Gã nhanh nhẹn đó là ai thế?

Chinita quay cậ cảnh.

- Chưa thấy mặt bao giờ. - Cô quay sát khuôn mặt và nụ cười của người đó - Nhưng nếu được gặp lại thì tôi không phản đối đâu.

Robert Langdon chạy xuống cầu thang và ra giữa quảng trường. Trời đang tối dần, ngày xuân ở thành Rome thường khá dài. Mặt trời đã khuất sau những toà nhà xung quanh, bóng tối bắt đầu tạo thành những vệt ngang dọc khắp quảng trường.

- Được rồi Bernini. - Langdon tự nói một mình. - Thiên thần chỉ về nơi nào không biết.

Langdon quay lại nhìn kỹ hướng của nhà thờ. Anh tưởng tượng nhà nguyện Chigi bên trong với bức điêu khắc Thiên thần và nhà tiên tri. Không chút do dự, Langdon quay về hướng Tây, về hướng mặt trời sắp lặn. Thời gian đang cạn dần.

- Tây Nam. - Langdon nói và cau có nhìn những quầy bán hàng che khuất mắt tầm nhìn. - Dấu hiệu tiếp theo ở hướng kia kìa.

Langdon vắt óc hồi tưởng lại từng giai đoạn lịch sử nghệ thuật của nước Ý. Dù rất quen thuộc với các tác phẩm của Bernini, Langdon biết nghệ sĩ này đã sáng tạo ra vô số tác phẩm, và những người không chuyên như anh không bao giờ nhớ hết được. Tuy nhiên, nếu xem xét mức độ nổi tiếng của dấu hiệu đầu tiên - Habakkuk và thiên thần - Langdon hi vọng dấu hiệu thứ hai cũng là một tác phẩm mà anh đã biết.

Đất, Khí, Lửa và Nước. Anh nghĩ Đất thì họ đã tìm được trong nhà nguyện Chigi - Habakkuk, người đã tiên đoán về sự diệt vong của trái đất.

Tiếp theo sẽ là Khí. Langdon cố động não. Một tác phẩm của Bernini có liên quan đến Khí! Trí nhớ anh hoàn toàn trống rỗng. Nhưng trong trái tim thì tràn trề sinh lực. Mình đang đứng trên con đường ánh sáng! Con đường này vẫn còn nguyên vẹn!

Nhìn về hướng Tây Nam, Langdon căng mắt tìm một cái tháp chuông, hay mái chóp nhọn nhà thờ. Chẳng thấy gì. Cần phải có bản đồ. Nếu biết được nhà

thờ nào nằm ở phía Tây Nam, biết đâu anh lại nảy ra ý tưởng nào đó. Khí, anh cố vắt óc. Khí. Bernini. Điêu khắc. Khí. Nghĩ đi!

Langdon quay lại, lao vào trong nhà thờ. Đến chân cầu thang thì anh gặp Olivetti và Vittoria đang chạy trở ra.

- Hướng Tây Nam, - Langdon vừa nói vừa thờ hồn hển. - Nhà thờ tiếp theo nằm về hướng Tây Nam.

Olivetti lạnh lùng khế hỏi:

- Lần này có chắc không đấy?

Langdon chẳng để tâm.

- Cần một cái bản đồ. Bản đồ các nhà thờ ở Rome.

Viên chỉ huy chòng chọc nhìn Langdon một hồi, mặt lạnh tanh.

Langdon xem đồng hồ.

- Chúng ta chỉ còn có nửa giờ nữa thôi.

Olivetti bước qua trước mặt Langdon, ra chỗ đỗ xe ngay trước cửa chính nhà thờ. Langdon hi vọng ông ta đi lấy bản đồ.

Vittoria có vẻ rất phấn khởi:

- Thiên thần chỉ về hướng Tây Nam à? Anh không biết nhà thờ nào nằm hướng đó sao?

- Toà nhà chết dẫm kia làm tôi chả nhìn thấy gì cả. - Langdon lại quay ra nhìn những toà nhà bao quanh quảng trường. - Và lại tôi cũng không thông thạo lắm về các nhà thờ ở thành Rome... - Chợt anh ngừng bật.

Vittoria có vẻ giật mình:

- Gì thế?

Langdon lại quay ra nhìn quảng trường. Bước lên mấy bậc cầu thang, giờ anh đã ở cao hơn một chút. Vẫn chưa nhìn thấy gì, nhưng anh nhận thấy mình đang đi đúng hướng. Mắt Langdon ngược lên giàn giáo ngổ ngang cao ngất ngay trước mặt tiền nhà thờ. Cao những sáu tầng, lên gần đến chóp nhà thờ, cao hơn nhiều so với những toà nhà bao quanh quảng trường. Ngay tức khắc anh biết phải làm gì.

Bên kia quảng trường, Gunther Glick và Chinita Macri vẫn ngồi nguyên trong chiếc xe truyền hình lưu động của hãng BBC.

- Quay được cảnh vừa rồi chứ? - Gunther hỏi.

Macri chỉnh ống kính, hướng về người đàn ông đang trèo lên giàn giáo. - Anh chàng này ăn mặc quá bảnh nên không hợp với vai người nhện.

- Thế còn phu nhân của người nhện là ai thế?

Chinita liếc nhìn cô gái xinh đẹp đứng bên dưới giàn giáo:

- Tôi cá là anh sẽ tìm hiểu bằng được đấy.

- Có lẽ tôi nên gọi cho tổng biên tập.

- Đừng vội. Xem thế nào đã. Tốt nhất là có cái gì chắc chắn trong tay rồi hãy lộ chuyện bỏ không trực tin về Mật nghị Hồng y.

- Liệu có đúng là thằng cha nào đó đã giết chết một lão khộm già không nhỉ?

Chinita mắng:

- Sau này anh phải xuống địa ngục là cái chắc.

- Và sẽ mang theo giải Pulitzer xuống dưới đó.